

[Gunnar Fog-Petersen.]

en hel Del Udgifter er faste, hvad det ærede Medlem jo ikke er uvidende om. Og nu er Forholdet det, at de, der skal sælge Korn, er i væsentlig Grad dem, der høster de store Fold; paa de Jorder, hvor man har de smaa Foldudbytter, forbruger man Kornet i Driften. Men selv om det er Tilfældet, skal det alligevel være saaledes, at de Landmænd, der køber Korn af andre Landmænd her i Landet, ikke lukrerer paa de andres Bekostning; det vilde være urimeligt og uretfærdigt, om de gjorde det. Der skal være en rimelig Kornpris. Men det skal heller ikke være saaledes, at de, der dyrker Korn, kan tjene Penge paa de andres Bekostning. Den Kornpris, som er sat, finder jeg rimelig; jeg synes ikke, den er for høj, og den skal heller ikke være høj. Og jeg vil ønske, som jeg sagde før, at det vilde vise sig, den var for lav, hvis vi kommer ind i en virkelig Prishævningspolitik. Men det, som er det afgørende for mig, er, at jeg synes, det i Øjeblikket vilde være uretfærdigt og urimeligt at forhøje Prisen, for den er høj nok.

Naar man vil købe Korn i Dag i Jylland til sine Svin, maa man give 13½ Kr. pr. Tønde, og de allerfleste Landmænd i Jylland maa nu i Sommer købe Korn til deres Svin og deres Høns, naar de er færdige med at saa. Jeg forsikrer det ærede Medlem, at de har deres Hovedbrud Uge for Uge med overhovedet at faa skrabet de 13½ Kr. eller de 27 Kr. sammen til 1 eller 2 Tønder, der skal købes kontant, som Situationen er. Og hvis de Tusinder af Landmænd vidste, at nogen tænker paa i Øjeblikket at forhøje Kornprisen for dem, vilde Sveden rende dem ned ad Ryggen; saaledes er deres Stilling i Dag, saa det ærede Medlem skulde ikke glæde sig til at tale om Kornprisforhøjelse op over de 13½ Kr. i disse Sommermaaneder til den jyske Landbefolkning. Derfor foreslaar vi at udskyde Spørgsmaalet og lade det følges med Svineordningen, thi de to Ting hænger sammen. En anden Sag er, at naar vi skal ordne det ind i Fremtiden, skal det jo ikke være saadan, at den Landmand her fra Øerne, der maa sælge Korn til os i Jylland, skal føle, at han tvinges til at bringe et Offer til sine Kolleger. Men det er det heller ikke med de gældende Kornpriser. Jeg vil, som sagt, ønske, at en almindelig Prishævningspolitik — man har jo i den Henseende været vaktende, ikke mindst fra Landbrugernes Side, de har ikke vidst, hvad de vilde — kunde føre til, at Priseniveauet ogsaa kunde hæves paa dette Omraade, og de Svinepriser, vi har i Øjeblikket, er jo saadanne, at hvis man kan

faa Korn til 11—12 Kr., tror jeg nok, man kan være tjent med at give Grisene det.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg vil gerne sige til det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen), at en Begrænsning af Græsarealerne til Fordel for Kornarealerne tror jeg ikke han har Ret i vilde være klogt, for lige saa vel som man ved at avle mere Korn kan formindske Købet af Korn fra Udlandet, lige saa vel kan man ved at avle mere Græs formindske Købet af Foderkager fra Udlandet. Hvis det ærede Medlem vil se paa Udviklingen i alt Fald i Jylland — og med al Respekt for de sjællandske Landmænd tror jeg nu nok, at med Hensyn til Smidighed og Evne til at indrette sig efter Forholdene er de jyske Landmænd lige saa hurtige som Landmændene paa Sjælland — vil det ærede Medlem se, at der gaar det i Øjeblikket i Retning af større Græsarealer. Og hvis dette ikke er tilstrækkeligt, kan man blot henvise til Kapaciteter som O. Larsen fra Landøkonomisk Driftsbureau og afdøde Jacobsen Thylstrup. Alle de mange Landmænd, som har betydelig teoretisk og praktisk Indsigt i disse Spørgsmaal, er sikkert indforstaaet med, at i Øjeblikket bliver man mindst lige saa godt Selvforsyner ved at gaa over til større Græsarealer som ved at dyrke mere Korn. Jeg vil være tilbøjelig til at mene, at den Afgrøde, som bør gaa tilbage, er Roerne; de Arealer, vi dyrker med Roer, skal ikke udvides. Det skal derimod Græs- og Kornarealerne, men selvfølgelig skal Dyrkningen af Græsarealer ikke foregaa paa samme Maade som i gamle Dage, uden Gødning. Driften skal være intensiv med vedvarende Græsmarker, noget Hø o. s. v. Det er sikkert en af de Veje, det gavner Landmændene bedst at gaa.

Det er ikke rigtigt, naar det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) siger: Blot vi gør Kornproduktionen lønnende, gør vi det rentabelt at dyrke den danske Jord. Maa jeg spørge: Hvilken Fordel kan den Del af de danske Landmænd, som er kornkøbende — det er over Halvdelen — have af, at Kornet bliver dyrere? De kan kun tabe derved. Hvad angaar det, de køber fra Udlandet, kan man sige, at de faar Pengene tilbage gennem Kornpuljen, men det, de køber hos andre Landmænd, bliver dyrere for dem. Hver Gang vi hæver Kornprisen her i Landet, betyder det derfor for mange Landmænd endnu mindre lønnende Produktion, end de har i Forvejen. Derfor maa man være forsigtig paa dette Omraade. Jeg har ikke nægtet at gaa med til at værne os